

Aleš Šteger

Nad nebom, pod zemljo

Nad nebom,
Pod zemljo
Je mesto.
V mestu hiše,
Velikanske
In pritlikave.
V pritlikavih
Naša telesa,
Krhka
In begotna.
Včasih poskus
Biti živ,
Poskus
Ostati buden.
Nad nebom,
Pod zemljo
Spimo,
Krhki
In begotni.

Popkovina še visi
Med drogi opustelega telegrafa.
Ves svet je maternica.
Živi in mrtvi pošiljamo
Sporočila brezžično.

Vsaka pesem pušča, potone.
Vsaka pesem bo pozabljena.
Med branjem klasikov
In iskanjem preživelih po brodolomu
Ni razlike.
Morij je več kot imen.
Ribam ni mar,
Koga pohrustajo,
Le da lačne niso.

Življenje je preveč sodobno.
Zato je vsaka metoda
Smrt za poezijo.

Vulva je sleparka.
Edina večnost
Se skriva v ozki praznini
Med sredincem in prstancem
Spečega stopala.

Med tišino in mano ni razlike.
Ko je zgovorna, molčim.
Ko sem na vrsti jaz,
Me posluša s popustljivostjo
Mojstra ob zaletavem vajencu.

Revolucija je trenutek,
Ko država zarine prst
V danko pesnika.
Danke. Danke.

Mesto bobni.
Vojske prihajajo
In izginjajo
Tiho
Kot cvetje
Na pokopališčih.

Ni kože
Ne zida
Za glas
Na poti.

Napaka je
Sestavni del popolnosti.
Laž del resnice.

Le čemu se potem gosenica trudi
Postati metulj?

Mati moja,
Ki si v telesih,
Razdejanje je tvoje ime.
Pridi vsaj k meni,
V tvoje izgnanstvo,
Zgodi se tvoje nasilje
V revščini in izobilju.
Navrzi vsaj danes
Kakšno puhlo drobtino
In odpusti mi
Trenutke šibkosti,
Ko poskušam ukrasti življenju
Več, kot nameniš.
Ne odpelji me ponovno v praznino,
Naj se zdrobé moje kosti,
Ko me pobožaš,
Mati.

Ko govorim, rojevam kaos.
Iz mojih ust leze.
Besede ga le zasilno prikrivajo.
Piš časov jih odpihne.
Kaos pa stoji in raste.
Naj se mi ne zatisne oko,
Ko me moj Polifem požre.

Scena v krčmi.
Čarovnica upihne laterno.
Sledi danmari,
Stiliziran boj v temi.
Oder je osvetljen,
Igralci vidijo,
A so v temi.
Tako kot mi,
Ki sedimo v publiki,
Tako kot mi,
Ko se predstava konča,
V življenju.

Med resnico in človekom
Izberem čakanje.

Med čakanjem in človekom
Izberem plastične rože.

Saj nisem neumna,
Da bi hotela biti genialna.

Vse, kar hočem, so
Trdi penisi meteorologov.

Da napovejo pravočasno,
Preprečijo uboj mojega Izaka.

Brnenje letala
Prečka vrt
S slamnato kočo.

Sem je nekoč
Pred vojno
Pobegnil Du Fu.

Čas je škrbasta starka,
Ki ga, brez besed,
Še vedno čaka med vrati.